ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ι' - ΑΡ. 10-62

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 22711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

31 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ
15 ΔΡΑΧΜΑΙ 15

ΠΕΜΠΤΗ
3
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1935
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.44'—Δύσις 5.16'
Μαλαχίου προφ., Γορδίου μάρτ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 762.3

362834

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΑΧΥΝΣΙΝ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ

Μετὰ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν καὶ τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Γαρέζου, ἀνεγράφη ἤδη, ὅτι ἡ δίκη διὰ τὴν ἀπόπειραν θὰ προσδιορισθῇ ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου καὶ μάλιστα εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον Ἀθηνῶν, ὁριζομένου ὡς τόπου συνεδριάσεως αὐτοῦ τῆς Σχολῆς τῆς Χωροφυλακῆς, εἰς ἀρκετὴν ἀπὸ τῆς πόλεως ἀπόστασιν, οὕτως ὥστε νὰ μὴ εἶνε δυνατὴ ἡ ἐκ μέρους οἱωνδήποτε ἐνδιαφερομένων διατάραξις τῆς τάξεως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δίκης.

Καὶ περὶ μὲν τῆς διεξαγωγῆς τῆς δίκης εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τῆς Σχολῆς τῆς Χωροφυλακῆς ἐξεθέσαμεν ἤδη ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης τὴν γνώμην μας. Γενικώτερον, ὅμως, νομίζομεν ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐξετασθῇ καὶ τὸ ζήτημα τοῦ χρόνου τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς δίκης. Εἶνε, βέβαια, τοῦτο ζήτημα ἀφορῶν τὴν Δικαιοσύνην καὶ εἰς συνήθεις περιστάσεις εἶνε προτιμότερον νὰ μὴ ἔχῃ καμμίαν εἰς τὰ ζητήματα ταῦτα ἀνάμιξιν ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία. Ἀλλ' ὅσα συνέβησαν ἤδη γύρω ἀπὸ τὴν δίκην αὐτὴν πιστεύομεν ὅτι ἔπεισαν πάντας — καὶ τὴν κυβέρνησιν — ὅτι ἡ ἐφεκτικότης αὐτὴ δὲν συγχωρεῖται, ἐφ' ὅσον, μὲ τὴν τόσον ἐντατικὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ζητήματος τῆς ἀποπείρας ἐκ μέρους μερίδος τοῦ πολιτικοῦ κόσμου καὶ μὲ τὴν συναφῆ παρόξυνσιν τῶν πολιτικῶν παθῶν, ἡ δίκη διὰ τὴν ἀπόπειραν ἀπέβη ζήτημα καὶ δημοσίας τάξεως, ἀλλὰ καὶ γαλήνης τοῦ τόπου.

Ἡ Κυβέρνησις ἀσφαλῶς ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δικαιοῦται νὰ ὑπεισέλθῃ εἰς τὴν οὐσιαστικὴν δικαιοδοσίαν τῆς δικαιοσύνης. Θὰ ἦτο τοῦτο ἔκτροπὴ σοβαρωτάτη καὶ ἐπικίνδυνος εἰς τὸ ἔπακρον διὰ τὴν συνταγματικὴν εὐρυθμίαν. Ὑπάρχουν, ὅμως, σημεῖά τινα, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ γνώμη τῆς Κυβερνήσεως ἐπιβάλλεται ν' ἀκουσθῇ, χάριν τοῦ γενικοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος. Καὶ ἓν τούτων εἶνε ὁ προσδιορισμὸς τοῦ χρόνου τῆς δίκης.

Νομίζομεν, ὅτι οὔτε δικονομικῶς οὔτε ἀπὸ οἱασδήποτε ἄλλης ἀπόψεως ὑπάρχει κώλυμά τι διὰ νὰ ὁρισθῇ ἤ ἔναρξις τῆς δίκης ἐνωρίτερον. Γνωρίζομεν τὰς τυπικὰς ἀντιρρήσεις: τὸ πινάκιον τῶν δικῶν τοῦ Ἰανουαρίου εἶνε συμπεπληρωμένον καὶ εἶνε κακὸν νὰ ἀναβάλλεται ἡ ἐκδίκασις ὑποθέσεων, διὰ τὰς ὁποίας ὡρίσθη ἤδη ἡ δικάσιμος. Ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ πιστεύωμεν, ὅτι τίποτε χειρότερον δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ἀπὸ τὴν παράτασιν μιᾶς ἐκκρεμότητος, ἡ ὁποία τόσον ἤδη συνετάραξε τὴν Χώραν καὶ τόσον ἐπιζημίως ἐπιδρᾷ, διὰ τὰ γνωστὰ αἴτια, ἐπὶ τῆς γαλήνης της. Καὶ δὲν βλέπομεν διατί δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ὁρισθῇ ἡ δίκη διὰ τὴν ἀπόπειραν ἐνωρίτερον — τοὐλάχιστον ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ Φεβρουαρίου, ἐὰν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀρχίσῃ καὶ πρότερον ἀκόμη.

Ὑπάρχει δὲ καὶ εἰς συγκεκριμένος λόγος, ἐπιβάλλων νὰ ὁρισθῇ ἡ δίκη ὅσον τὸ δυνατὸν ἐνωρίτερον. Εἶνε προφανές, ὅτι ὡς ἐκ τῆς φύσεώς της, θὰ εἶνε ἀρκετὰ μακρᾶς διαρκείας. Βεβαίως δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐκφυλισθῇ εἰς ἀτέρμων περιπετειῶδες ἀνάγνωσμα, μὲ ὅλας τὰς νοητὰς συνεπείας — ὡς θὰ ἐπεθύμουν, ἴσως, τινές. Ἡ ἀποσόβησις τοιούτου ἐκφυλισμοῦ τῆς δίκης ἀπόκειται, βεβαίως, εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Δικαστηρίου καὶ ἡμεῖς τοὐλάχιστον πιστεύομεν, ὅτι ἡ ἀποσόβησις αὐτὴ θὰ πραγματοποιηθῇ. Ἐν πάσῃ, ὅμως, περιπτώσει, εἶνε μᾶλλον εὐσκολον νὰ φαντασθῶμεν ὅτι ἡ δίκη δὲν θὰ παραταθῇ ἐπὶ ἑβδομάδας — πλέον, ἴσως, τοῦ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος μηνός. Δὲν πρέπει, ὅμως, νὰ λησμονῆται ὅτι εὐθὺς μετὰ τὰ μέσα τοῦ προσεχοῦς Ἀπριλίου θὰ διενεργηθοῦν ἐκλογαὶ διὰ τὴν ἀνανέωσιν τοῦ ἑνὸς τρίτου τῆς Γερουσίας, εἶνε δὲ εὐνόητον τί θὰ ἐσήμαινεν ἐὰν αἱ ἐκλογαὶ αὗται διεξήγοντο διαρκούσης τῆς δίκης. Ὁ προεκλογικὸς ἀγὼν θὰ ἐτροφοδοτεῖτο ἐκατέρωθεν ἀπὸ τὰ πρακτικὰ τῆς δίκης καὶ θὰ ἦτο αὐτόχρημα καταστρεπτικὸν διὰ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, ἐὰν ἡ δίκη μετεβάλλετο εἰς θλιβερὸν ἐκλογικὸν λάβαρον.

Ἡ δίκη πρέπει νὰ μείνῃ εἰς τὸν αὐστηρὸν τῆς Δικαιοσύνης περίβολον, διὰ νὰ ἔχῃ τὴν πρέπουσαν ἠθικὴν ἀξίαν ἡ δικαστικὴ ἐκκαθάρισις τῆς ὑποθέσεως καὶ διὰ νὰ τερματισθῇ κάθε δυνατότης περαιτέρω κομματικῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῆς. Κατ' οὐδένα τρόπον ἐπιτρέπεται νὰ ἀφεθῇ νὰ εἰσβάλῃ ἡ δίκη εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Χώρας ζωὴν κατὰ τρόπον μοιραίως καὶ ἀθεραπεύτως διαβρωτικὸν τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος. Καὶ διὰ νὰ κατορθωθῇ τοῦτο, εἶνε προφανὴς ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ τερματισθῇ πρὸ τῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν τοῦ δευτέρου δεκαπενθημέρου τοῦ Ἀπριλίου. Εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο συγκεκριμένως νομίζομεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὄχι μόνον δικαιοῦται, ἀλλὰ καὶ ὀφείλει νὰ ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συνεννοήσεως μετὰ τῆς Δικαιοσύνης.

Ἡ ἐξιστῶν ἀγῶνων τοῦ Βαλκανικοῦ Κυπέλλου

Ἐντυπώσεις καὶ κρίσεις

Οἱ ἀγῶνες τοῦ Βαλκανικοῦ Κυπέλλου ἔληξαν προχθὲς μὲ τὴν δικαίαν νίκην τῆς ἐθνικῆς γιουγκοσλαυϊκῆς ὁμάδος. Οἱ Γιουγκοσλαῦοι, ἡττηθέντες κατὰ τὴν πρώτην συνάντησίν των ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς ἑλληνικῆς ὁμάδος, ἐπεδήθησαν ἀκολούθως τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν Ρουμάνων καὶ ἐξησφάλισαν οὕτω τὴν νίκην, μίαν νίκην δικαίαν καὶ καθαράν. Κατὰ τὴν τελευταίαν μάλιστα συνάντησίν των μετὰ τῶν Ρουμάνων, οἱ ὁποῖοι ἐθεωροῦντο οἱ φαβορὶ τοῦ Κυπέλλου, οἱ Σέρβοι ἀνέπτυξαν ἕνα παιγνίδι ταχὺ καὶ τεχνικώτατον, τὸ ὁποῖον ἀπέδειξε τὴν ἀδιαμφισβήτητον ὑπεροχήν των. Ἡ ἑλληνικὴ ὁμάς, διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Βαλκανικοῦ Κυπέλλου κατώρθωσε νὰ καταλάβῃ μίαν τιμητικὴν θέσιν. Ἦλθε δευτέρα καὶ ἡ τελικὴ νίκη τῆς ἐμειδίᾳ μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς. Ἀλλ' οἱ παῖκταί μας, κατὰ τὴν τελευταίαν συνάντησίν των μετὰ τῶν Βουλγάρων, εἶτε διότι ὑπετίμησαν τοὺς ἀντιπάλους των, εἶτε διότι ἐξευρίσθησαν καὶ δὲν κατώρθωσαν νὰ συνδυάσουν τὸ παιγνίδι των, εἶτε τέλος διότι εἶχαν καταπονηθῇ ἀπὸ τὰς προσπαθείας των τῶν προηγουμένων ἀγώνων, ἔχασαν μίαν νίκην, ἡ ὁποία θὰ ἦτο, ἀσφαλῶς, δικαιοτέρα τῆς πρώτης των ἐπὶ τῶν Γιουγκοσλαύων καὶ τῆς ἰσοπαλίας των μετὰ Ρουμάνων. Διότι, οὐσιαστικῶς, μεταξὺ ἑλληνικοῦ καὶ βουλγαρικοῦ ποδοσφαίρου δὲν ὑπάρχει ποιοτικὴ διαφορὰ μεγάλη.. Ἴσως μάλιστα τὸ ἑλληνικὸν ποδόσφαιρον νὰ ὑπερτερῇ κατά τι τοῦ βουλγαρικοῦ. Ἀλλὰ καθὼς ἐλέχθη συχνά, μεταξὺ τῶν παραγόντων τῆς ἐπιτυχίας εἰς τὸ ποδόσφαιρον πρέπει νὰ ὑπολογίζεται καὶ ἡ τύχη. Ἡ τελευταία αὐτὴ μάλιστα παίζει ἕνα ρόλον σκανδαλωδῶς μεροληπτικὸν ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ ἑλληνικὴ ὁμάς, μὲ τὴν τελευταίαν ἡττάν της, ἔχασε τὴν πρώτην θέσιν, τὴν ὁποίαν θὰ ἠμποροῦσε κάλλιστα νὰ καταλάβῃ, χωρὶς ὅμως αὐτὸ ν' ἀποδεικνύῃ καὶ τὴν τεχνικὴν ἀνωτερότητά της. Οἱ Ρουμάνοι καὶ πρὸ πάντων οἱ Γιουγκοσλαῦοι διαθέτουν καὶ πεῖραν καὶ τεχνικὴν ἀναμφισβητήτως μεγαλυτέραν. Καὶ ἔτσι οἱ ἀγῶνες τοῦ Βαλκανικοῦ Κυπέλλου ἔληξαν μὲ ἕνα ἀποτέλεσμα δίκαιον. Ἡ τύχη δὲν ἐμερολήπτησεν αὐτὴν τὴν φορὰν ἐναντίον τῶν παικτῶν. Ἐμερολήπτησεν ὅμως...ἐναντίον τοῦ κοινοῦ, τὸ ὁποῖον παρηκολούθησε προχθὲς τὰς δύο τελευταίας συναντήσεις τοῦ Βαλκανικοῦ Κυπέλλου.

Ἐπειδὴ ἡ Ἑλλὰς προηγεῖτο μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας τῶν ἀγώνων καὶ ἐπειδὴ ἡ νίκη της ἐπὶ τῆς Βουλγαρίας ἐθεωρεῖτο βεβαία, ἡ ἀνέλπιστος διὰ τὸ κοινὸν τροπὴ τῶν πραγμάτων κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνάντησιν ἐδημιούργησε μίαν ἀτμόσφαιραν συγχύσεως, μέσα εἰς τὴν ὁποίαν ἤτο μοιραῖον νὰ γίνουν μερικὰ ἔκτροπα, ποὺ κάθε ἀληθινὸς φίλαθλος ἔχει χρέος νὰ καταδικάσῃ. Ἡ ἧττα τῆς ἑλληνικῆς ὁμάδος ἀπεδόθη ἀπὸ τὸ κοινὸν εἰς τὸν Σέρβον διαιτητὴν τοῦ ἀγῶνος, ὁ ὁποῖος ἐδέησε νὰ προστατευθῇ ἀπὸ τὰ ὄργανα τῆς τάξεως, διὰ νὰ μὴ κακοποιηθῇ ἐκ μέρους μερικῶν θερμοαίμων θεατῶν, ποὺ ἐπήδησαν μέσα εἰς τὸ γήπεδον.

Ἐμερολήπτησε πράγματι ὁ διαιτητὴς ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων; Ὡς Γιουγκοσλαῦος εἶχε κάθε λόγον νὰ τὸ κάμῃ. Ὡς διαιτητὴς ὅμως ἔπρεπε, φυσικά, νὰ κάμῃ τὸ καθῆκόν του, τὸ ὁποῖον καὶ ἐξεπλήρωσεν. Ἴσως νὰ μὴ ἐσημείωσεν ἕνα ἢ δύο σφάλματα τῶν Βουλγάρων, ἴσως καὶ νὰ μὴ τὰ ἀντελήφθη. Πάντως, καὶ ἂν ἀκόμη ἐμερολήπτησεν, ἠ ἐπέμβασις τοῦ κοινοῦ ὄχι μόνον δὲν δικαιολογεῖται καθόλου, ἀλλ' ἔρχεται νὰ μειώσῃ τὴν γενικῶς ἐπικροτοῦσαν ἐντύπωσιν, ὅτι οἱ Ἕλληνες συνεχίζουν μίαν μακρὰν φυλετικὴν παράδοσιν, ἡ ὁποία ἔθετε τοὺς ξένους τὸν ὑπὸ τὴν πρόστασίαν τοῦ ὑπεράτου τῶν θεῶν των. Φυσικά, τοιαῦτα ἔκτροπα γίνονται παντοῦ, ἐπειδὴ παντοῦ τὸ κοινὸν τοῦ ποδοσφαίρου δὲν εἶνε τὸ πραγματικὸν φίλαθλον κοινὸν τῆς ἀγωνιστικῆς καὶ ἐπειδὴ τὸ ποδόσφαιρον εἶνε λόγῳ τῆς φύσεώς του προωρισμένον νὰ ἐρεθίζῃ τὰ νεῦρα καὶ νὰ φανατίζῃ. Ἐὰν ἀκόμη ἐσκέπτετο κανεὶς κάπως στενώτερα, θὰ ἠμποροῦσε νὰ σημειώσῃ καὶ ἄλλα ἔκτροπα, καθὼς τὰ σημειωθέντα κατὰ τοὺς τελευταίους Βαλκανικοὺς ἀγῶνας εἰς τὸ Ζάγκρεμπ, ἔκτροπα μὴ δικαιολογούμενα εἰς τὸν ἱερὸν στίβον τῆς ἀγωνιστικῆς. Ἀλλ' ἡ τύχη ἠθέλησε, καθὼς εἴπομεν, νὰ μεροληπτήσῃ ἐναντίον μερίδος τοῦ κοινοῦ μας, τὸ ὁποῖον, μὲ τὸ νὰ θεωρήσῃ τὸν Σέρβον διαιτητὴν ὑπαίτιον τῆς ἥττης μας ὑπὸ τῶν Βουλνάρων, ἐτέθη εἰς τὸν ἑπόμενον ἀγῶνα μεταξὺ Ρουμάνων καὶ Γιουγκοσλαύων ὑπὲρ τῶν πρώτων καὶ δὲν ὑπεδέχθη μὲ τὸν εἰλικρινῆ ἐνθουσιασμόν, ποὺ θὰ ἔκαμνεν ὑπὸ διαφορετικὰς συνθήκας, τὴν καθαρὰν καὶ ὡραίαν νίκην τῶν Σέρβων ποδοσφαιριστῶν. Μέσα εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν αὐτὴν τῆς συγχύσεως ἐδημιουργήθη ἀκόμη καὶ ἕνα θλιβερὸν ἐπεισόδιον μεταξὺ δύο ξένων παικτῶν καὶ ἑνὸς ἀστυνόμου, ὁ ὁποῖος — κακῶς — ἠθέλησε νὰ διαιτητεύσῃ μεταξὺ των. Ὅσον καὶ ἂν τὰ ἐπεισόδια αὐτὰ ἐγένετο συνήθη εἰς τὰ ποδοσφαιρικὰ γήπεδα, ἡμεῖς ὡς Ἕλληνες ἔχομεν χρέος νὰ τονίσωμεν τοῦτο: εἰς τὸν τόπον αὐτόν, ὅπου ἐγεννήθη ὁ ἀθλητισμός, ἔχει δημιουργηθῇ μία μακρὰ ἀθλητικὴ παράδοσις, ἐνδεικτικὴ ἑνὸς ὑψηλοῦ ἀγωνιστικοῦ πνεύματος καὶ ἑνὸς ἀνωτέρου πολιτισμοῦ. Τὸ φίλαθλον ἑλληνικὸν κοινὸν ἐχειροκρότησε καὶ χειροκροτεῖ πάντοτε μὲ ἀνυπόκριτον ἐνθουσιασμὸν τοὺς νικητάς, χωρὶς νὰ ἐπηρεάζεται ἀπὸ αἰσθήματα καὶ συμπαθείας προσωπικας τοῦ. Τὸ κοινὸν τοῦ ποδοσφαίρου, τῆς πυγμαχίας καὶ τῆς ἐλ[illegible] τῆς, τὸ κοινὸν αὐτό, τὸ κατώτερον ἀπὸ ἀπόψεως διαπαιδαγωγήσεως, θὰ ἔπρεπε νὰ συνηθίσῃ μὲ τὴν σειράν του εἰς τὴν ἰδέαν τῆς νίκης ὡς μιᾶς δικαίας ἀμοιβῆς κάθε καλῆς προσπαθείας. Καὶ θὰ ἔπρεπε, ἐπικουρούντων τῶν ἀρμοδίων καὶ τοῦ ἀθλητικοῦ τύπου, ποὺ φωτιζόνει σελίδας ὁλοκλήρους εἰς τοὺς... ἡμιθέους τοῦ ἐπαγγελματισμοῦ, νὰ μάθῃ ὅτι οἱαδήποτε ἧττα μας εἰς τὸ ἀθλητικὸν πεδίον δὲν πρόκειται νὰ μᾶς ζημιώσῃ ἠθικῶς ὅσον ἡ ἐνδεχομένη ἐντύπωσις, ὅτι αἱ φίλαθλοι παραδόσεις τοῦ ὁλυοῦς ἑλληνικοῦ κοινοῦ, ἀπόρροια ἑνὸς ἀπλοῦς ἀμοιβῆς πολιτισμοῦ, εἶνε ἕνας ἀπλοῦς θρῦλος.

Ὑπὸ αἰσίους οἰωνοὺς πρὸς τὸ 1935

Ἡ διεθνὴς πολιτικὴ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος καὶ ἡ προοπτικὴ τοῦ Νέου Ἔτους

Μία γενικὴ ἀνασκόπησις

Εἰς τὸ κομισθὲν χθὲς φύλλον τοῦ «Παρατηρητοῦ» τοῦ Λονδίνου δημοσιεύεται τὸ κάτωθι περισπούδαστον ἄρθρον τοῦ πολιτικοῦ του ἀρθρογράφου κ. Γκάρβιν, ὁ ὁποῖος κάμνει μίαν ἀνασκόπησιν τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς καταστάσεως κατὰ τὸ 1934 καὶ προοπτικὴν διὰ τὸ 1935:

Εἰς πολλὰς ἠθικὰς κρίσεις τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας, ἡ πίεσις τοῦ κακοῦ προεκάλεσε τὴν ἐνέργειαν ἐκείνης, ἡ ὁποία τὸ ἀπέσεισε καὶ ἐδημιούργησε τὸ σωτήριον καλόν. Αὐτὸ συμβαίνει καὶ σήμερον. Μόλις πρὸ τινων ἑβδομάδων τὸ μέλλον τοῦ πολιτισμοῦ ἐφαίνετο περιβαλλόμενον ἀπὸ πυκνὸν σκότος, τὸ ὁποῖον ἔτεινε νὰ γίνῃ ἔτι πυκνότερον. Σήμερον, ἐνῷ παρακάμπτομεν ἕνα ἀκόμη ἔτος, διακρίνομεν ὡς ἀπὸ τὴν κορυφὴν λόφου «τὴν ἡέραν νὰ κατισχύῃ τῆς νυκτός». Αὐτὴν τὴν πεποίθησιν ἔχουν αἱ πρακτικώτεραι καὶ πλέον ἀποφασιστικαὶ διάνοιαι πολλῶν χωρῶν. Αἱ χῶραι αὐταὶ εἶνε ἀρκεταὶ εἰς ἀριθμὸν καὶ δύναμιν διὰ νὰ καταστήσουν τὴν εἰρήνην ἀπρόσβλητον διὰ μακρὰν περίοδον, ἐὰν τελικῶς σκεφθοῦν, συνεργασθοῦν καὶ ἐνεργήσουν ἐγκαίρως. Ἡ εὐκαιρία πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ συνδυασμοῦ αὐτοῦ— προληπτικοῦ κατὰ πρόθεσιν καὶ εἰς ἀποτέλεσμα, μολονότι μὴ ἐπιθετικοῦ εἰς τὸ πνεῦμα του—παρουσιάζεται εἴπερ ποτε ἄλλοτε εὐνοϊκή, ἀπὸ τὴν περίοδον τῆς ἀποχωρήσεως τῆς Ἀμερικῆς ἐκ τῆς Κ. Τ. Ε., ὁπότε ὁ ὀργανισμὸς αὐτὸς ἐστερήθη ἀμέσως σχεδὸν μετὰ τὴν δημιουργίαν του, τῆς δυνάμεως ἀκριβῶς ἐκείνης, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀνάγκην διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ της. Σήμερον, διὰ πολλοὺς ἰσχυροὺς λόγους, ἡ Ἀμερικὴ εὑρίσκεται ὑπὸ διαφορετικὰς ἀντιλήψεις καὶ ὑπὸ μνημειῶδη διακυβέρνησιν. Ἐνῷ γράφονται αἱ γραμμαὶ αὐταί, οἱ διπλωμάται διαφόρων Κρατῶν τῆς Εὐρώπης, κινοῦνται σωτηρίως. Μὲ τὰς ἐπὶ πλέον προσπαθείας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ, ὑπὲρ πᾶν ἄλλο, μὲ τὴν σταθερὰν συνεργασίαν τῶν δύο ἀγγλοφώνων δυνάμεων, ἠμποροῦμεν νὰ αἰσιοδοξῶμεν.

I

ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΒΥΣΣΟΥ

Ἡ νέα ἀντίληψις κατευθύνεται μὲ διαύγειαν πρὸς ἕνα ἀπλούστερον καὶ ἰσχυρότερον σύστημα ἐξασφαλίσεως τῆς παγκοσμίου εἰρήνης ἐπὶ μακρὰν χρονικὴν περίοδον. Ἡ ἰδέα αὐτή, ὅπως γνωρίζουν πάντες οἱ καλῶς πληροφορημένοι, δὲν ἀποτελεῖ ἁπλῆν ἐλπίδα. Εἶνε πιθανότης, ἡ ὁποία ὑπόσχεται νὰ καταστῇ τὸ 1935 πεπρωμένον ἔτος καὶ μᾶλλον εὐδαίμων ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς.

Τὰ κύματα τῆς ἀπαισιοδοξίας κατέκλυζον τὸ ἔν μετὰ τὸ ἄλλο τὸ λῆξαν ἔτος, ἐνίοτε μάλιστα μὲ ὁρμὴν τοιαύτην ὥστε νὰ κλονίζωνται καὶ αἱ γενναιότεραι καρδίαι. Παρεχόμεθα ὡς γεγονότα καθαρῶς ἐσωτερικῆς σημασίας τὴν ὑπόθεσιν Σταβίσκυ καὶ τὰς ταραχὰς τῶν Παρισίων· τὸ τραγικὸν τέλος τοῦ βασιλέως Ἀλβέρτου· τὰς σφαγὰς εἰς τὴν Ράϊχ τῶν Ἐθνικοσοσιαλιστῶν καὶ εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν· τὴν ἐξόντωσιν τῶν σοσιαλιστῶν εἰς τὴν Αὐστρίαν· τὴν ἐπανάστασιν εἰς τὴν Ἱσπανίαν καὶ τὴν σκληρὰν ἐπιβολὴν τῆς τάξεως.

Ἡ προσοχή μας στρέφεται μᾶλλον ἐπὶ τῶν γεγονότων, τὰ ὁποῖα ἔνεχουν τὴν ἀπειλὴν διεθνοῦς ἀντικτύπου. Μόλις πέντε μῆνες παρῆλθον ἀφ' ἧς ἐδολοφονήθη βαρβάρως εἰς τὴν Βιέννην ὁ Ντόλφους. Οὔτε τρεῖς μῆνες δὲν παρῆλθον ἀφ' ἧς ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος ἐδολοφονεῖτο ἐξ ἴσου βαρβάρως εἰς τὴν Μασσαλίαν. Τὰ ἀπαίσια ταῦτα ἐγκλήματα παρ' ὀλίγον νὰ ἀποτελέσουν ἔναυσμα εἰς τὴν περιφέρειαν ἀκριβῶς ἐκείνην. Ὅπου τὰ πολιτικὰ πάθη εἶνε περισσότερον εὔφλεκτα. Ἡ πυριτιδοθήκη τῆς Εὐρώπης εὑρίσκεται εἰς τὸ κέντρον. Ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Γιουγκοσλαυΐα συνορεύουν. Ἡ ἀνεξαρτησία τῆς πρώτης, ἡ ἑνότης τῆς δευτέρας, δὲν εἶνε μόνον συνδυασμένα καὶ ἀχώριστα προβλήματα. Ἀποτελοῦν συγχρόνως ἀποφασιστικοὺς παράγοντας εἰρήνης ἢ πολέμου εἰς ὅλας τὰς χώρας τῆς Κεντρικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Εὐρώπης καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν ἤπειρον.

II

ΕΝΑΕΡΙΟΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΚΑΙ ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Αἱ ἀλλεπάλληλοι τραγῳδίαι ὁμοιάζουν πρὸς ἀνταυγείας φλεγομένης ἀβύσσου. Λαοί καὶ κυβερνήσεις συνεσπειρώθησαν. Καὶ ἤρχισε νέα κίνησιν ἐποικοδομητικῆς πολιτικῆς. Ὅταν ὁ χείριστος τῶν κινδύνων ἔκρουσε τὰς πύλας μας, ἀκόμη καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ὡμίλουν ἐνθουσιωδῶς διὰ τὰ πολεμικὰ ἰδεανικὰ εἰς τὴν θεωρίαν, ἀντελήφθησαν ὅτι οὐδὲν ἔθνος ἐπεθύμει τὸν πόλεμον ἐπὶ πολλὰ ἔτη, διότι οὐδὲν ἐπίστευεν ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ ἐμπλακῇ εἰς αὐτὸν χωρὶς τὴν βεβαιότητα τῆς καταστροφῆς του. Ὁ γενικὸς τόνος τοῦ ἐθνικοῦ φανατισμοῦ εἰς τὴν Γερμανίαν, ὑπὸ τὴν δικτατορίαν τοῦ Χίτλερ, ὡδήγησε τὰς ἰθυνούσας δυνάμεις τοῦ Τρίτου Ράϊχ εἰς τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἔπρεπεν ἁπλῶς νὰ καταρῶνται τὴν εἰρήνην μέχρις ὅτου γίνουν ἀρκετὰ δυνατοὶ διὰ νὰ τὴν συντρίψουν. Ὁλονὲν περισσότερον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ λήξαντος ἔτους, ἀκόμη καὶ οἱ ἐθνικοσοσιαλισταὶ ἤρχισαν νὰ ἀντιλαμβάνωνται ὅτι μία ἐπίθεσις ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας ἢ ὑπὸ τὰς συνθκας, αἵτινες πιθανὸν θὰ ὑφίστανται ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ἀκόμη, θὰ ὡδήγει εἰς τὴν κατάρρευσίν των.

Ὡς ἔργον πρωτίστης ἀνάγκης ἐτίθετο ὅπως αἱ κυρίως ἐνδιαφερόμεναι Δυνάμεις διὰ τὴν σταθερότητα τῆς Εὐρώπης, λάβουν δραστικώτερα μέτρα πρὸς διατήρησίν της. Τὰ μέτρα αὐτὰ προϋποθέτουν ἐν πρώτοις σαφῆ συνεννόησιν μεταξὺ Ἀγγλίας, Γαλλίας, Ἰταλίας καὶ Ρωσσίας. Τοῦτο, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν κατὰ πάντα λογικὴν καὶ ἐλπιδοφόρον δυνατότητα προσχωρήσεως τῆς Γερμανίας εἰς μίαν συμφωνίαν, ἥτις δὲν ζητεῖ τίποτε ἄλλο εἰμὴ τὴν ἄνευ ὅρων διατήρησιν τῆς εἰρήνης διὰ μακρὰν περίοδον ἐτῶν, ἀποτελεῖ σκοπόν, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ ἐξασφαλισθῇ μὲ τὰς ἁπλᾶς καὶ στερεὰς ἐγγυήσεις, τὰς ὁποίας ἡ Κ.Τ.Ε. ὅπως εὑρίσκεται σήμερον, ἀδυνατεῖ νὰ παράσχῃ.

Ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων γεγονότων τοῦ λήξαντος ἔτους εἶνε ἡ ὑπὸ τῆς Βρεταννικῆς Κυβερνήσεως—καὶ ἰδιαιτέρως ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν — βελτίωσις τοῦ γενικοῦ πνεύματος τῶν εὐρωπαϊκῶν ὑποθέσεων, διὰ τῆς ἐγκαινιάσεως τῆς μεθόδου, ἡ ὁποία ἐξασφαλίζει τὴν ἀρτίαν καὶ ἤρεμον διεξαγωγὴν τοῦ δημοψηφίσματος εἰς τὸ Σάαρ. Ἡ ἐπικειμένη ψηφοφορία θὰ ἀποδώσῃ ἀσφαλῶς τὴν πολυπληθῆ καὶ πλουσίαν αὐτὴν περιφέρειαν εἰς τὴν Γερμανίαν. Ὁ πληθυσμὸς τοῦ Ράϊχ, αἱ οἰκονομικαὶ του πηγαὶ καὶ ὅλα τὰ συστατικὰ τῆς μελλοντικῆς του δυνάμεως, θὰ ἐνισχυθοῦν. Ἀπὸ ὅ,τι ὑπῆρχε δίκαιον εἰς τὰς ἀοχικὰς αἰτιάσεις τῆς Γερμανίας ἐναντίον τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν, ἐλάχιστα πράγματα θὰ ἀπομείνουν.

III

ΠΑΡΙΣΙΟΙ—ΡΩΜΗ

Οἱ Παρίσιοι ἀποβλέπουν ἐκ τῶν προτέρων μετὰ στωϊκισμοῦ εἰς τὴν μελλοντικὴν προσάρτησιν τοῦ Σάαρ εἰς τὸ ἐθνικοσοσιαλιστικὸν Ράϊχ. Διατί ὅμως; Ἁπλῶς, διότι ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Φλαντὲν αἰσθάνεται ἡν βεβαιότητα ὅτι ἡ παγία ὑποστήριξις τῆς Ἀγγλίας θὰ ἀποφέρῃ μεγαλυτέραν ἀσφάλειαν. Ἅπαξ διὰ παντός, ὁ πρῶτος σκοπὸς τῶν ἐθνικοσοσιαλιστῶν, νὰ διαιρέσουν τὰς Δυτικὰς Δυνάμεις, ἀπέτυχε Περισσότερον ἢ εἰς τὸ παρελθόν, ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ αἰῶνος τῆς ἀεροπορίας, ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία προώρισται νὰ ἴστανται ἡ μία παραπλεύρως τῆς ἄλλης. Ἡ ἀδιάρρηκτος συνεργασία των ἀπέβη δι' ἀμφοτέρας ἡ πρωταρχικὴ ἐγγύησις ὑπάρξεως, τὴν ὁποίαν οὐδὲν ἄλλο ἐπ

Θεάματα

(Ἀναγραφόμενα καὶ ἀστρικά)

ΕΘΝΙΚΟ. «Ἀγκαλιὰ γυναῖκα».
ΑΛΑΜΠΡΑ. «Ἡ Δόξα τῆς Ἀλᾶ».
ΑΤΛΑΝΤΣ. «Ἡ Ἀνωμοτία».
ΑΓΡΥΡΟΠΟΛΟΥ. «Ὁ Λεοῦρικος τοῦ Ἔ-λιοτ».
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ὁ Κοῦ-Κλοῦ-Κλοῦ». Πρωτ. ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΠΑΤΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥ. Ἀκόμη τὸ θαῦμα μὲ τὸ Ἀ-νωμάλ.

Κινηματογράφοι.

ΑΤΟΛΛΩΝ. «Ἡ Ἀνία Ρουζ».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΟΠΕΡΑ. «Τὰ κλεφτόπουλα θέλουν σκοτωμό».
ΑΤΤΙΚΑ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΠΑΝΕΛΟΝ. «Ἡ ἀκριβὴ διστυχία τοῦ ἀνεκδότου».
ΕΛΛΑΣ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΕΛΠΙΣ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΕΛΛΗΝΙΣ. «Ἡ κλέφτρα πεντάμορφη».
ΑΡΗΣ. «Μεσαιωνικόν».
ΜΑΖΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΜΟΝ-ΕΛΙΣΑ (Βαρκιζα). «Τραγουδιστὴ κοπέλα».
ΠΟΣΕΙΔΩΝ. «Ἀθανάσιος Χρυσίου».
ΠΕΙΡΑΙΩΣ. Καὶ ἀπόψε τὸ ἴδιο πρόγραμμα.

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. Ἀ μ μ. «Ἔλληνικὸ πολυτε-λέστατον».
ΚΑΛΛΙΘΕΑ. «Ἐξωτικὴ ἀπὸ Χουλιουλιοῦ».
ΚΑΛΛΙΠΑΤΕΡΑ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΛΥΡΑ. ΛΑΪΚΗ. «Χαρούμενο τὸν Νέγρο».
ΠΑΡΝΗΘΟΣ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΠΕΡΛΕΣ. Τὸ τραγοῦδι καὶ Σωκράτ.
ΡΟΞΥ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΣΑΝΤΑΝ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΣΡΥΣΤΑΛ. «Ἡ μ. μ. μ. μ. μ. μ. μ. μ.».
ΜΑΖΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΜΟΝ-ΕΛΙΣΑ (Βαρκιζα). «Τραγουδιστὴ κοπέλα».
ΠΟΣΕΙΔΩΝ. «Ἀθανάσιος Χρυσίου».
ΠΕΙΡΑΙΩΣ. Καὶ ἀπόψε τὸ ἴδιο πρόγραμμα.

Ἀθηναϊκὰ Θέατρα

ΕΘΝΙΚΟΝ. Ἀ μ μ. «Ἔλληνικὸ πολυτε-λέστατον».
ΚΑΛΛΙΘΕΑ. «Ἐξωτικὴ ἀπὸ Χουλιουλιοῦ».
ΚΑΛΛΙΠΑΤΕΡΑ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».

5η ΠΡΩΪΝΗ

ΕΠΙΤΕΥΧΘΕΙΣΗς ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Ο κ. ΛΑΒΑΛ ΑΝΑΧΩΡΕΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΡΩΜΗΝ

Η ΕΓΓΥΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἀνακοινοῦται ἐπισήμως, ὅτι, προσκληθεὶς ἐπισήμως ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Πιὲρ Λαβάλ, θ' ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν Ρώμην αὔριον (σήμερον) Πέμπτην περὶ ὥραν 20.30'. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ σημερινοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ὁ κ. Λαβὰλ ἐξέθηκε τὴν πορείαν τῶν γαλλοϊταλικῶν διαπραγματεύσεων. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν θὰ διεξαγάγῃ εἰς Ρώμην συνομιλίας ἐνδιαφερούσας τὰς δύο χώρας καὶ σχετιζομένας πρὸς ζητήματα γενικῆς πολιτικῆς καὶ αἱ ὁποῖαι θ' ἀποτελέσουν τὴν καταλκλείδα τῶν διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ διεξαχθεισῶν συνεννοήσεων.

Ὁ ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς τηλεγραφεῖ ὅτι ἡ ἐπικειμένη πλέον μετάβασις τοῦ κ. Λαβὰλ εἰς Ρώμην θεωρεῖται ὡς ἀπόδειξις τῆς ἐπιτεύξεως πλήρους συμφωνίας, οἱ δὲ ἐπίσημοι ἰταλικοὶ κύκλοι δὲν ἀποκρύπτουν τὴν ζωηρὰν των ἱκανοποίησιν, διότι ἡ γαλλοϊταλικὴ φιλία ἔκαθε πλέον συγκεκριμένην μορφὴν, τὴν ὁποίαν διαδοχικαὶ ἐκδηλώσεις ἀπέδειξαν βαθεῖαν καὶ εἰλικρινῆ.

Η ΑΥΣΤΡΙΑΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ

Ὁ κ. Λαβὰλ ἐδέχθη σήμερον τὸ ἀπόγευμα τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἰταλίας κ. Ντὶ Κουστότσα καὶ, ὀλίγον βραδύτερον, τὸν πρεσβευτὴν τῆς Αὐστρίας κ. Φλύγκελ. Καθ' ἃ ἐγνώσθη, ἡ τελευταία αὕτη συνάντησις ἀφεώρα τὰς ἀντιρρήσεις τὰς ὁποίας διετύπωσεν ἡ κυβέρνησις τῆς Βιέννης ἐπὶ τῆς ἐγγυήσεως, ἣν θὰ παρεῖχον τὰ διάδοχα κράτη τῆς πρώην αὐστροουγγρικῆς μοναρχίας, καὶ αἱ ὁποῖαι ἠρθησαν τὴν τελευταίαν στιγμήν. Οἱ ἐπίσημοι κύκλοι τηροῦν ἀπόλυτον ἐπιφυλακτικότητα ἐπὶ τῶν διαμειφθέντων, θεωρεῖται ὅμως βέβαιον, ὅτι ἐπετεύχθη ἀπόλυτος συμφωνία, ἡ ὁποία ἐπεκτείνεται τόσον ἐπὶ τῶν ἀποικιακῶν ζητημάτων, ὅσον καὶ ἐπὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Αὐστρίας καὶ τῶν τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης.

Ὁ ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς τηλεγραφεῖ ὅτι ἡ συνεννόησις ἐπὶ τῆς παρασχεθησομένης ἐγγυήσεως πρὸς τὴν Αὐστρίαν, ὡς αὕτη ἀπεκρυσταλλώθη διὰ τῶν διαπραγματεύσεων τῶν Παρισίων καὶ τῶν διεξαχθησομένων ἐν Ρώμῃ, θὰ διατυπωθῇ εἰς πρωτόκολλον, ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ προβλέπεται ἐπέκτασις τῆς γαλλο-ἰταλικῆς συνεργασίας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ συμμετάσχουν αὐτῆς διαδοχικῶς καὶ κατὰ σταθμοὺς καὶ ἄλλαι ἠπειρωτικαὶ εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις. Τὸ ὅλον προβλεπόμενον διπλωματικὸν σύστημα διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου θὰ τεθῇ εἰς λειτουργίαν ἐντὸς ἑνὸς διμήνου. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀποικιακὰ ζητήματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπῆλθε κατ' ἀρχὴν συμφωνία, θὰ δείσῃ αὕτη νὰ καταστρωθῇ λεπτομερέστερον κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐν Ρώμῃ συνομιλιῶν.

Ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν θὰ παρατείνῃ τὴν ἐν Ρώμῃ διαμονήν του μέχρι τῆς Τρίτης, θεωρεῖται δὲ ὡς βέβαιον ὅτι μίαν τῶν ἡμερῶν τῆς ἐν τῇ Ἰταλικῇ πρωτευούσῃ παραμονῆς του θὰ ἐπισκεφθῇ τὸ Βατικανόν.

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2. (Ἀθην. Πρακτ.).— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐδημοσίευσε τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐν Παρισίοις συνομιλιῶν του τὴν 22αν παρελθόντος Δεκεμβρίου μετὰ τῶν κ.κ. Φλαντὲν καὶ Λαβάλ ἐπὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς καταστάσεως ὁ κ. Σάϊμον ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι αἱ συνομιλίαι αὗται θὰ ἐπαναληφθοῦν προσεχῶς εἰς τὸ Λονδῖνον. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς εἰς τὴν Νότιον Γαλλίαν διαμονῆς του ὁ κ. Σάϊμον διετήρει στενὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν Κυβερνήσεων Γαλλίας καὶ Ἰταλίας, αἱ μεταξὺ τῶν ὁποίων συνομιλίαι ἀπέληξαν εἰς τὸ ταξίδιον τοῦ κ. Λαβὰλ ἐν Ρώμῃ, Ἠλπίζετο ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τῶν Γάλλων ὑπουργῶν ἐν Λονδίνῳ θὰ ἠδύνατο νὰ λάβῃ χώραν εὐθὺς μετὰ τὸ ταξίδιον τοῦτο, λόγῳ ὅμως τῆς ἐλλείψεως ἐπαρκοῦς χρόνου παρέστη ἀνάγκη ἀναβολῆς τῆς ἐπισκέψεως αὐτῆς, ἥτις θὰ λάβῃ χώραν εὐθὺς μετὰ τὴν σύγκλησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ.Τ.Ε., ὅπερ θὰ συνέλθῃ τὴν 11· Ἰανουαρίου.

ΑΙ ΦΗΜΑΙ ΠΕΡΙ ΑΝΑΜΙΞΕΩΣ ΤΟΥ ΛΕΤΤΟΝΟΥ ΠΡΟΞΕΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΙΝ ΝΙΚΟΛΑΪΕΦ

ΣΥΝΕΛΗΦΘΗ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΟΒΙΕΤ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2 (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Μόσχας ὅτι, κατόπιν τῆς φήμης ἣν ἔθεσεν εἰς κυκλοφορίαν Ἀμερικανικὴ ἐφημερίς, καθ' ἣν ὁ Λεττονὸς πρόξενος Μπισιένιεκ εἶνε ἐκεῖνος, μεθ' οὗ ὁ Νικολαΐεφ ἤλθεν εἰς συνεννοήσεις, δημοσιογράφοι τινὲς ἠθέλησαν νὰ πληροφορηθοῦν παρὰ τοῦ ἰδίου περὶ τῆς κατηγορίας αὐτῆς, οὗτος ὅμως, καθ' ἃ ἐγνώσθη, ἀνεχώρησεν ἀπὸ τῆς προχθὲς ἐκ Λένινγκραντ.

ΡΩΜΗ, 2 (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Ρίγας ὅτι ἡ Λεττονικὴ κυβέρνησις διαψεύδει ἐπισήμως τὸ ὅτι ὁ ἐν Λένινγκραντ πρόξενος αὐτῆς μετέσχεν ὁπωσδήποτε συνεννοήσεων μετὰ τοῦ Νικολαΐεφ καὶ τῶν συνενόχων του. Ἡ σχετικὴ ἀνακοίνωσις τῆς Λεττονικῆς κυβερνήσεως προσθέτει ὅτι πράγματι ὁ ἐν λόγῳ πρόξενος ἀνεχώρησε πρὸ διημέρου ἐκ Λένινγκραντ, μεταβαίνων εἰς Φινλανδίαν ὅπως διέλθῃ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 2. (Τρανζόσεαν). — Τὸ «Νταὶηλυ Μαὶηλ» πληροφορεῖται ἐκ Βαρσοβίας ὅτι συνελήφθη ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Σοβιὲτ τῆς Μόσχας Σμυρνώφ.

Ὁ ἐν Βαρσοβίᾳ, ἐξ ἄλλου, ἀνταποκριτὴς τοῦ «Νταίηλυ Ἔξπρες» τηλεγραφεῖ ὅτι ὁ σοβιετικὸς Ἐπίτροπος τοῦ Κιέβου Λοΰμπλιν ἐρόνευσε δύο ἀξιωματικοὺς τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας, οἱ ὁποῖοι ἀπεπειράθησαν νὰ τὸν συλλάβουν, καὶ ἐτράπη εἰς φυγήν. Ἐνταλμα συλλήψεως ἐξεδόθη κατ' αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦ ἀσυρμάτου εἰδοποιήθησαν ὅλαι αἱ ἀρχαὶ ὅπως ἐπιτύχουν τὴν σύλληψίν του.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 2. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Μόσχας, ὅτι τὸ σύστημα τῶν δελτίων ὅπερ ἐφηρμόσθη ἐπὶ ἓξ ἔτη, κατηργήθη ἀπὸ τῆς χθὲς Τρίτης. Ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου ἀνῆλθεν ἀμέσως εἰς δύο ρούβλια κατὰ χιλιόγραμμον.

Η ΑΓΟΡΑ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΤΟΥ ΕΥΜΟΡΦΟΠΟΥΛΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἡ περίφημος συλλογὴ Εὐμορφοπούλου κινεζικῶν καὶ, γενικῶς, ἔργων τέχνης τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς, ἠγοράσθη ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ Μουσείου καὶ ὑπὸ τοῦ Μουσείου Βικτωρίας καὶ Ἀλβέρτου. Ἡ συλλογὴ αὕτη, ἥτις εἶνε μία τῶν πληρεστέρων τοῦ εἴδους της, φημίζεται εἰς ὅλον τὸν κόσμον διὰ τὴν ποιότητα καὶ τὴν σπανιότητα τῶν εἰς αὐτὴν περιλαμβανομένων εἰδῶν. Γλυπτὰ ἔργα, μετάλλινα, ξύλινα, χρυσᾶ, ἀργυρᾶ, ὀάλινα, ἐξ ἐλεφαντοστοῦ, ἐξ ἰνδικῆς κομμεορυτίνης, πυρογραφίαι καὶ πορσελάνη περιλαμβάνονται εἰς εἰδικὰς σειρὰς ὅλων τῶν κατηγοριῶν, ἀπὸ τῆς ἀρχαιοτάτης μέχρι τῆς σημερινῆς τέχνης. Ἡ συλλογὴ αὕτη ἠγοράσθη εἰς τὴν χαμηλὴν τιμὴν τῶν ἑκατὸν χιλιάδων λιρῶν. Τὸ ἤμισυ τοῦ ποσοῦ τούτου θὰ κατεβάλθῃ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν. Ἡ συλλογὴ θὰ ἐκτεθῇ τὸ ταχύτερον εἰς τὰ ἐν λόγῳ δύο Μουσεῖα. Ἡ συλλογὴ αὕτη ἐπραγματοποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργίου, ἐγκατεστημένου ἐν Λονδίνῳ καὶ ὅστις ἐγεννήθη ἐν Λιβερπούλῃ πρὸ 71 ἐτῶν, ἐντὸς μιᾶς τριακονταετίας.

Ὁ εἰδικὸς συντάκτης τοῦ «Μαγχεστριανοῦ Φύλακος», ἀσχολούμενος μὲ τὸ νέον τοῦτο ἀπόκτημα τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου, γράφει ὅτι τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸν χιλιάδων λιρῶν εἶνε τόσον γελοῖον, ὥστε νὰ καταντᾷ ἀληθῆς τριγκηπικὴ χειρονομία ἡ προσφορὰ ἐκ μέρους τοῦ Ἕλληνος συλλέκτου.

Ἐπίσης ὁ εἰδικὸς συντάκτης τῶν «Τάϊμς» γράφει ὅτι ἡ συλλογὴ εἶνε ἀμιθήτου ἀξίας καὶ ὅτι ὁ κ. Εὐμορφόπουλος ἐδέχθη νὰ τὴν πωλήσῃ εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο ἀποβαίνων εὐεργέτης τῶν ἐθνικῶν ἀγγλικῶν μουσείων.

ΕΞΗ ΣΕΙΣΜΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Πρὸς γραφὴν ΚΗ. 2. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἀποστολὴ χρημάτων ἐξ Ἀθηνῶν ὁ νέος ὑπουργὸς τῆς Ἐταιρείας «Φ λάζος, συνοδευόμενος παρὰ τῶν κ.κ. Κριμπᾶ.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ

ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

Τὴν 11½ π.μ. θὰ γίνῃ ἡ ἐπίσημος ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως. Τὴν ἔναρξιν τὰ κηρύξῃ διὰ συντόμου λόγου ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν.

Τὰ μέλη τῶν Ἐθνικῶν ὁμάδων, τῆς Νοτιοσλαυϊκῆς ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ κ. Πελιβάνοβιτς, τῆς Ρουμανικῆς ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ κ. Παμπακοβίτσι καὶ τῆς Τουρκικῆς ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ κ. Χασὰν ἀφίκοντο ἤδη ἀπὸ τῆς προχθές. Χθὲς παρουσίασαν αὐτὰ εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν οἱ οἰκεῖοι πρεσβευταί.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἐθνικὴ ὁμὰς συνῆλθε χθὲς τὸ ἀπόγευμα ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Βαρβαρέσου εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος εἰς ἰδιαιτέραν σύσκεψιν καὶ καθώρισε τὰς Ἑλληνικὰς ἀπόψεις. Εἰς τὴν συγκρότησιν τῆς Ἑλληνικῆς ὁμάδος ἐπῆλθον αἱ ἑξῆς μεταβολαί: Ἀντὶ τοῦ κ. Κανελλοπούλου θὰ μετέχῃ αὐτῆς ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἐμπορίου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας κ. Θεοδωρόπουλος. Εἰσηγητὴς ὡρίσθη ὁ κ. Ἀλ. Ἀργυρόπουλος, διευθυντὴς τοῦ Συμβατικοῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Χρέη γραμματέως τῆς Διασκέψεως θὰ ἐκτελῇ ὁ κ. Χατζηβασιλείου, γραμματεὺς τοῦ Συμβατικοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

Αἱ ἐργασίαι τῆς Διασκέψεως ὑπολογίζεται ὅτι θὰ διαρκέσουν περὶ τὴν ἑβδομάδα. Θὰ τηροῦνται ἑστενογραφημένα πρακτικὰ τῶν συζητήσεων, θὰ ἐκδίδεται δὲ μετὰ κάθε συνεδρίασιν ἀνακοινωθέν.

Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΝΟΜΩΝ ΕΝ ΑΤΤΙΚΟΒΟΙΩΤΙΑ

Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς καλυτέρας παρακολουθήσεως τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐργατικῶν νόμων, ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ περιφέρεια τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς διαιρεθῇ εἰς τομεῖς, εἰς ἕκαστον τῶν ὁποίων θὰ τοποθετηθῇ ἐπόπτης ἐργασίας.

Ἤδη ἐγένοντο τὰ κατάλληλα διαβήματα διὰ τὴν παραχώρησιν ἑνὸς γραφείου εἰς τὸ οἴκημα τοῦ Δήμου Καλλιθέας, ὅπου θὰ ἐγκατασταθῇ ὁ ἐπόπτης ἐργασίας εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου θὰ ὑπάγωνται αἱ συνοικίαι Καλλιθέας, Σφαγείων καὶ Τζιτζιφιῶν.

Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ ΕΠΙ ΤΗ ΛΗΞΕΙ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν κ. Γ. Καφαντάρης εἰς χθεσινὰς δηλώσεις του περὶ τοῦ κυβερνητικοῦ ἔργου κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1934 προσπαθεῖ ν' ἀποδόσῃ τὴν ἐπελθοῦσαν βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας εἰς τὴν φύσιν καὶ τὴν τύχην, αἱ ὁποῖαι «ἐδείξηκαν καὶ κατὰ τὸ 1934 δαψιλεῖς εἰς εὔνοιαν».

«Ἀλλεπάλληλοι, συνεχίζει, προτοφανεῖς διὰ τὴν χώραν ἐσοδεῖαι σιτηρῶν, σημαντικὴ μείωσις τῆς παγκοσμίου καὶ τῆς ἐγχωρίου καπνοπαραγωγῆς καὶ ἐπέκτασις τῆς καταναλώσεως τῶν σιγαρέττων ἀσφαλίζουσα ἀθρόαν ζήτησιν καὶ ἐνισχυμένας τιμὰς τῶν ἑλληνικῶν καπνῶν, ὁμοία θέσις τῶν λοιπῶν πολυτίμων προϊόντων μας, τοῦ λαδιοῦ καὶ τῆς σταφίδος, ἐπιδείνωσις τῆς κρίσεως τῶν ξένων ἀξιῶν καὶ νομισμάτων ὠθοῦσα τὴν ἑλληνικὴν ἀποταμίευσιν πρὸς ἐσωτερικὰς τοποθετήσεις καὶ δημιουργοῦσα τὸ κυριώτερον ἔρεισμα τῆς προσωρινῆς μας σταθερότητος, ἡ παράτασις τέλος τῆς παγκοσμίου κρίσεως ἡ ἀσφαλίζουσα τὴν εὐθηνὴν προμήθειαν τῶν εἰσαγομένων εἰδῶν καὶ ἀνακόπτουσα ἐπὶ πρὸς τὰ ἄνω ἀπότομον τὸ τιμαριθμικὸν κίνησιν, ἰδοὺ σύμπλεγμα ὁλόκληρον τυχαίων γεγονότων, ποὺ ἔσωσαν καὶ σώζουν τὸν τόπον. Εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς Θείας Προνοίας. Ἀλλὰ πῶς ἐπωφελήθησαν τῆς εὐνοίας ταύτης οἱ κυβερνῶντες; Ἂς ἀποστρέψωμεν καλύτερον τὸ βλέμμα ἀπὸ τὸ ἔργον των, ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴν τοῦ κράτους καὶ τοῦ λαοῦ ἐξάντλησιν, ἀπὸ τὴν ὀργιάζουσαν σπατάλην χάριν τοῦ κόμματος, ἀπὸ τὴν οἰκτρὰν διαχείρισιν ὑποθέσεων ζωτικῶν, ὡς ἡ ὑπόθεσις τοῦ δημοσίου χρέους, ἀπὸ τὴν ἀδικαιολόγητον ἐπιβολὴν καταθλιπτικῶν φόρων, ἀπὸ τὴν μεταμόρφωσιν τῆς διοικήσεως εἰς δημόσιον κίνδυνον καὶ ὄργανον ἐκτελέσεως δολοφονικῶν ἐκστρατειῶν, ἀπὸ τὸν διασυρμὸν τῆς δικαιοσύνης καὶ τὴν χυδαίαν προσπάθειαν πρὸς τελείαν αὐτῆς ὑποδούλωσιν χάριν σκοπῶν ἀνόμων, ἀπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν κακοποιῶν στοιχείων καὶ τὴν ἄνετον παρ' αὐτῶν χρησιμοποίησιν ἐν μέσῃ πρωτευούσῃ βομβῶν καὶ δυναμίτιδος, ἀπὸ τὴν ἠθικὴν παραλυσίαν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων ὑπὸ τὰ θανάσιμα τῆς φατρίας πλήγματα, ἀπὸ τοὺς ἀλλεπαλλήλους ἐξωτερικοὺς κολαφους, ἀπὸ τὴν συστηματικὴν τοῦ νοῦ ἀπονόμευσιν καὶ τὸ αἰωρούμενον φάσμα τοῦ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ καὶ ἂς ἀνατέμψωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν συνῆθη εἰς στιγμὰς ἀπογνώσεως εὐχὴν τῶν πτωχῶν ἀνθρώπων «ὁ Θεὸς νὰ βάλῃ τὸ χέρι του». Ἀλλ' εἶνε ἄξιον ἐλευθέρου λαοῦ, ὡς ὁ ἑλληνικὸς νὰ σύρεται ἄβουλος πρὸς τὸ μοιραῖον, παραπλανώμενος ἀπὸ τὰς μικρὰς ὑποθέσεις, τὰ μικρὰ πάθη καὶ τὰς μικρὰς ἱκανοποιήσεις; Τὸ ἔτος 1935 θὰ εἶνε κρίσιμον δι' αὐτόν. Ἂς θελήσῃ νὰ μὴ φανῇ κατώτερος τῶν ἱστορικῶν του ὑποχρεώσεων».

ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ ΔΙΑ ΣΥΝΗΘΕΣ ΓΕΓΟΝΟΣ

Ὁ ἀνθυπεσμηναγὸς κ. Ἀντωνίου ὑπέβαλεν ἀναφορὰν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἀεροπορίας, δι' ἧς καταγγέλλεται ὁ διευθυντὴς τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς μετεωρολογίας λοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ κ. Ἀνδρουλακάκης, τέως ὑπασπιστὴς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κατεχάκη, ὅτι ἐχρησιμοποίει τὸ αὐτοκίνητον τῆς ὑπηρεσίας δι' ἀτομικὰς του ἀνάγκας. Κατόπιν τούτου τὸ Ὑπουργεῖον διέταξε τὴν διεξαγωγὴν ἀναλύσεων. Ἡ σχετικὴ δικογραφία θὰ διαβιβασθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ὅπου ὁ ἐν λόγῳ λοχαγὸς ὑπάγεται διοικητικῶς.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ

Ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ ἐντὸς τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λιοσίων 112 οἰκίας τῆς ἡ 18ετὶς Ἀφροδίτη Παλνιὴς. Ἡ ἀποπειραθεῖσα μετεφέρθη εἰς τὴν Πολυκλινικὴν, ἡ κατάστασίς της δὲ εἶνε σοβαρά.

Η ΡΥΘΜΙΣΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΧΡΕΟΥΣ

ΘΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν διαπραγματεύσεων διὰ τὴν ρύθμισιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐξωτερικοῦ δημοσίου χρέους, θὰ δοθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ εὐκαιρία ν' ἀνταλλάξῃ τὰς γνώμας της μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐπὶ τῆς στάσεως, τὴν ὁποίαν ἐν προκειμένῳ θὰ τηρήσῃ ἡ Ἑλλάς.

Ἡ εὐκαιρία αὕτη, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, θὰ δοθῇ εἰς τὴν σύσκεψιν τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων, ἡ ὁποία θὰ συγκροτηθῇ, κατ' εἰλημμένην ἤδη ἀπόφασιν, διὰ τὰ ζητήματα τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Πεσμαζόγλου, ἐρωτηθεὶς ἐπὶ τῶν ἀναγραφέντων χθὲς σχετικῶς μὲ τὰ ποσοστὰ, τὰ ὁποῖα ἀπεφάσισεν ἡ Κυβέρνησις νὰ προτείνῃ εἰς τοὺς ξένους ὁμολογιούχους, ἀνεκοίνωσεν, ὅτι ταῦτα εἶνε ἀνακριβῆ.

Οὐδεμία εἰσέτι ἀπόφασις ἐλήφθη οὔτε διὰ τὰ ποσοστὰ, οὔτε διὰ τὸν χρόνον τῆς ἀναχωρήσεως τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς Λονδῖνον, οὔτε διὰ τὴν σύνθεσιν τῆς ἀντιπροσωπείας. Τὸ μόνον ἀκριβὲς εἶνε ὅτι ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία θ' ἀναχωρήσῃ, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἐντὸς τοῦ μηνός.

Ἐπίσης ἀνακριβὲς εἶνε — εἶπεν ὁ Πεσμαζόγλου — ὅτι τὸν ἐπεσκέφθη ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας καὶ τῷ ὡμίλησε διὰ τὸ ζήτημα τῆς δραχμοποιήσεως τῶν κεφαλαίων τῶν ξένων ἐταιρειῶν τῶν ἐργαζομένων ἐν Ἑλλάδι. Οὔτε εἶνε ἀκριβὲς, ὅτι ὁ τέως ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἶπε ποτὲ τί τὸ σχετικὸν μὲ τὸ ζήτημα.

Πρὸς τὸ παρὸν — κατέληξεν ὁ κ. Πεσμαζόγλου — διεπόμεθα ἀπὸ τὸ ἀναγκαστικὸν διάταγμα περὶ δραχμοποιήσεως καὶ τὸν σχετικὸν νόμον περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος, οἱ ὁποῖοι καὶ ἰσχύουν ὡς ἔχουν. Δὲν ἔλαβα καμμίαν ἀπόφασιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἐφ' ὅσον ἄλλως τε διὰ τὴν ἐφαρμογὴν οἱαδήποτε ληφθησομένης ἀποφάσεως ἀπαιτεῖται νομοθετικὸν μέτρον.

Ο κ. ΓΑΡΕΖΟΣ Θ' ΑΝΑΛΑΒΗ ΑΜΕΣΩΣ ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ

Ο ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΠΕΙΡΑΝ

Ο κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

Τὸ διάταγμα τῶν μεταθέσεων τῶν Εἰσαγγελέων Ἐφετῶν, δημοσιευθὲν πρὸ τριημέρου, ἐκοινοποιήθη χθὲς εἰς τὰς εἰσαγγελίας, εἰς τὰς ὁποίας ἀνήκουν οἱ μετατιθέμενοι πρὸς ἐκτέλεσιν.

Ὁ κ. Γαρέζος, ὡς ἀνεκοινώθη, θ' ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τῆς Εἰσαγγελίας Ἐφετῶν Ἀθηνῶν ἀμέσως, θὰ διατηρήσῃ ὅμως ἐπὶ δεκαήμερον ἴσως ἀκόμη καὶ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἀστυνομικοῦ σώματος, προκειμένου νὰ εἰσηγηθῇ εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν διάφορα μέτρα πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν συμπέρασμα πολυμήνου μελέτης του.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Γαρέζος θὰ προσδιορίσῃ τὴν δίκην διὰ τὴν ἀπόπειραν ἐναντίον τοῦ κ. Βενιζέλου, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ κατηγορήσῃ ὁ ἴδιος. Σχετικῶς ἐλέγετο καὶ χθὲς, ὅτι ἡ δίκη θὰ προσδιορισθῇ διὰ τὸν Φεβρουάριον εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον Ἀθηνῶν, τὸ ὁποῖον εἰδικῶς διὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην θὰ συνεδριάσῃ εἰς τὸ Σχολεῖον Χωροφυλακῆς.

Η ΑΡΧΗΓΙΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Χλωρὸς ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν, τοῦ ὁποίου ἐζήτησε τὴν ἔγκρισιν διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ ἐν ἀποστρατείᾳ ἀντιστρατήγου κ. Κωνσταντίνου ὡς ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἀντὶ τοῦ κ. Γαρέζου, ὅστις, ὡς γνωστὸν, μετέθη ὡς Εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν Ἀθηνῶν.

Ὁ κ. Τσαλδάρης παρέσχε διὰ τοῦτο τὴν ἔγκρισίν του, καλέσας δὲ παρ' αὐτῷ βραδύτερον τὸν κ. Κωνσταντίνου, τῷ ἀνεκοίνωσε τὴν κυβερνητικὴν ἀπόφασιν.

Τὸ διάταγμα τῆς τοποθετήσεως τοῦ κ. Κωνσταντίνου ὡς ἀρχηγοῦ μερον ἢ ἀόριον, ἀναλαμβάνει δὲ ὀοῦτος τὰ καθήκοντά του μετὰ δεκαήμερον ἴσως.

ΤΑ ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΤΗΣ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ

ΑΥΣΤΗΡΑ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἐξ ἀφορμῆς ὑποβληθέντων παραπόνων πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ὁ ὑπουργὸς κ. Π. Ράλλης ἀπέστειλεν ἐγκύκλιον πρὸς τὴν οἰκονομοτεχνικὴν ἑταιρείαν «Προμηθεύς», δι